

VOGELMENSEN ^{x)}

Jan Meyerink. (veldornithomanoloog)

Veel is er reeds geschreven over vogels. Boeken over veldkenmerken, gedrag, zang, verspreiding etc. zijn in overvloed te vinden.

Deze literatuur is echter tot stand gekomen dankzij de mensen die de vogels bestudeerd hebben.

Merkwaardig genoeg is er weinig gepubliceerd over deze lieden, waarvan we overigens niet precies weten hoe ze te noemen. (waarnemer, vogelaar, ornitholoog, vogelkundige, vogelliefhebber en ga zo maar door).

Sinds vorig jaar is daar enige verandering in gekomen. De Engelse veldwaarnemer Bill Oddie heeft een boekje geschreven over de verschillende typen vogelaars, waarbij hij grote aandacht aan hun gedrag heeft besteed.

Het boekje is bestemd voor degenen die de vogelkunde niet al te serieus nemen en die over een gezonde dosis humor beschikken.

Graag zou ik u kennis laten maken met de belangrijkste gedeelten uit dit boekje, die ik verder met eigen ervaringen heb aangevuld en aangepast aan Nederlandse omstandigheden.

De grote vraag is, hoe noemen wij onszelf.

Ornitholoog

Deze soort bezit een buitengewoon grote wetenschappelijke kennis van alles wat met vogels te maken heeft. Hiervoor is minstens een universitaire biologie-opleiding nodig.

De normale vogelfiguur is geïnteresseerd in wat de vogel is en beperkt zich tot het uiterlijk van het dier. De ornitholoog daarentegen verdiept zich ook in het innerlijk en kijkt wat de vogel doet. De ornitholoog is het serieuze type, hij is de wetenschapsman die zich niet bezig houdt met het aanleggen van jaarlijsten en het houden van "big days". Hij is ver verheven boven het amateuristisch geklungel van b.v. vogelwerkgroepen. Als u denkt aan de bovenstaande voorwaarden te voldoen, kunt u zich ornitholoog noemen.

Vogelkundige

Dit zijn meestal wat oudere mensen die denken iets van vogels te weten. Hun veldkennis reikt echter lang niet zover als die van de hierna te noemen veldwaarnemers. Het zijn meestal vriendelijke mensen, vaak voorzien van wandelstok of paraplu. Ze genieten van het observeren van vogels.

Dit soort vogellui maakt verre reizen, liefst naar zonnige landen, om daar op hun gemak vogels te kijken. Kamperen in tenten is er niet bij. De vogelkundige overnacht altijd in een hotel of pension, waar ook de warme maaltijd wordt genuttigd.

De vogelkundige is steeds onberispelijk gekleed. Hij heeft voor elk type terrein aangepast schoeisel en kleding.

De kijker wordt vaak in de tas gedragen.

Dikwijls worden groepen waargenomen, die op een gedisciplineerde wijze achter een lieder aanlopen.

De vogelkundige verplaatst zich meestal per auto of autobus. Er worden zowel mannelijke als vrouwelijke exemplaren van deze soort waargenomen.

Oddie beschrijft de voortgebrachte geluiden als volgt:

mannetje: een aanzienlijke reeks welluidende klanken.

vrouwtje: een zacht "aaaah", waarschijnlijk ten gehore gebracht zodra een opvallende soort wordt waargenomen.

^{x)} Dit artikel is met toestemming van de auteur overgenomen uit Ficedula 16 (3) oktober 1981.

Vogelliefhebber

Zo noemen de volière-bezitters zich. Iemand die een groenling of een putter in een kooi opsluit en daarvan geniet is een vogelliefhebber.

Hij zorgt inderdaad erg goed voor z'n vogels, die het naar zijn mening veel beter bij hem hebben dan in de vrije natuur.

Een vogelliefhebber beschouwt het als een gunst voor de vogel als die in zijn kooi mag wonen.

Als u er zo over denkt, noemt u zich dan vogelliefhebber.

Vogelaar

Vroeger was dit een goede naam voor ieder die aan vogels deed. De vogelaar nam de vogels niet alleen waar, hij wist ook precies wat hij waarnam.

Nu het observeren van vogels echter erg populair is geworden, is het aantal vogelaars sterk toegenomen. Er zijn er zoveel dat het woord vogelaar z'n exclusiviteit heeft verloren. En wie z'n hobby tot een specialisme heeft gemaakt, en wie meer dan de gemiddelde vogelmens van vogels afweet, vindt dat hij dan toch wel tot een bepaald soort elite mag behoren.

Hij noemt zich dan geen vogelaar, maar

Veldwaarnemer

Juist, dat is de term die ook nu nog de nodige exclusiviteit bezit. De veldwaarnemer besteedt het grootste deel van z'n vrije tijd aan het observeren van vogels. In tegenstelling tot vogelaars, die wachten tot een vogel voorbij komt, is de veldwaarnemer aktiever. Hij gaat er achteraan, jaagt ze op, bestudeert ze. De veldwaarnemer is ook degenen die lijsten bijhoudt van hetgeen hij heeft waargenomen. Hij is even fanatiek als b.v. een postzegelverzamelaar, alleen hij verzamelt waarnemingen.

Alle veldwaarnemers houden lijsten bij, ook als ze dit niet openlijk toegeven. De veldwaarnemer gaat altijd gekleed in een liefst versleten, groen jack. De kleding mag vooral niet te nieuw lijken. Men moet aan de kleding duidelijk kunnen zien welke ontberingen de veldwaarnemer heeft moeten ondergaan tijdens het vervolgen van vogels.

Het verdient dan ook aanbeveling om een nieuw gekocht jack eerst ca. een maand in de tuin te leggen. Bij gebrek aan regen moet deze periode worden verlengd totdat de gewenste schimmelvorming is opgetreden. De veldwaarnemer draagt maar één soort kleding welke voor alle terreintypen geschikt is (of niet, dat is onbelangrijk). Hij draagt z'n kijker natuurlijk nooit in de tas. Het is goed de kijkertas meteen na de aankoop weg te gooien. De kijkerriem mag bestaan uit touw. Het is geen bezwaar hieraan aluminium ringen te bevestigen van doodgevonden geringde vogels. Verder zit er aan de kijkerriem altijd een regenkapje die de oculairs moet beschermen.

Kenmerkend voor de veldwaarnemer is echter, dat dit kapje altijd in de nek wordt gedragen. Anders is het veel te lastig. In de halve seconde die het kost het kapje te verwijderen kan de waar te nemen soort juist verdwenen zijn. Een veldwaarnemer draagt natuurlijk nooit een wandelstok of paraplu, hoogstens een stok om in struiken verborgen zittende soorten op te jagen, zodat ze gedetermineerd en daarna op de lijst bijgeschreven kunnen worden. Als u veldwaarnemer wilt zijn dan nog de volgende tip:

Gebruik nooit, maar dan ook nooit in het bijzijn van anderen een determineergids.

De veldwaarnemer gebruikt n.l. nooit een boek, hij kent z'n soorten. Hij heeft wel boeken, maar die staan netjes thuis ongebruikt in de kast.

Oddie beschrijft veldwaarnemers als gespannen, eerzuchtig, zelfzuchtig, oneerlijk, wantrouwig, lomp, arrogant, pedant, onsentimenteel, maar vooral jaloers.

Niet alle veldwaarnemers hebben al deze eigenschappen maar de meesten toch wel drie of vier. Zelf heb ik er vier of vijf, afhankelijk van de stemming. Er zijn ook veldwaarnemers die al deze kenmerken missen, maar om hen kun je niet lachen en dus zijn ook zij niet volmaakt.

Geluid: Dikwijls obsceen "Shwt, Jesms, Klareezooi, etc."

Trekroep: "Nog wat bijzonders gezien"?

Een veldwaarnemer is meestal behangen met apparatuur zoals kijker, telescopen, statieven, rugzak, fotocamera's, lenzen, etc. Uit zijn zak steekt de checklist, een notitieboekje en een potlood.

Nog een tip: draag alstublieft nooit een hoed (kenmerk voor vogelkundigen), maar een gebreide muts.

Op vakantie overnacht de veldwaarnemer steeds midden in de natuur in een tent. Hij gaat volledig gekleed te bed, klaar om zo gauw als de zon opkomt op pad te gaan. Van deze soort worden bijna alleen mannelijke exemplaren waargenomen. Het is nog onduidelijk hoe zij de tijd kan vinden de soort in stand te houden. Vooral daar toch van deze soort grote aantallen juveniele exemplaren worden aangetroffen.

Ornithomaan

Ja, dit is eigenlijk geen soort maar een ondersoort. Elke ornithomaan is een veldwaarnemer, maar niet elke veldwaarnemer is een ornithomaan.

Terwijl een veldwaarnemer wel wat aan vogelstudie doet, leeft de ornithomaan alleen voor de lijst. En daarvan heeft hij er vele, zoals b.v.:

Een levenslijst (lijst van soorten die hij ooit ergens heeft waargenomen).

Een nederlandse levenslijst (lijst van door hem in Nederland waargenomen soorten).

Een jaarlijst (lijst van soorten in een bepaald jaar).

Een nederlandse jaarlijst (lees hiervoor maar dan voor Nederland).

Een maandlijst (soorten in een bepaalde maand).

Een excursie lijst (soorten waargenomen tijdens I excursie).

Een vakantie lijst (soorten waargenomen tijdens I vakantie).

enzovoort.

De eerste lijst is verreweg de belangrijkste. De grootste wens van elke ornithomaan is dat achter elke soort een kruisje geplaatst kan worden. Hij zal niets nalaten om dit te bereiken. Het belang van de vogel telt niet, alleen het belang van zijn lijst. Zo kan het voorkomen dat de ornithomaan naar het Lauwersmeer rijdt om de Morinelplevier af te strepen, daarna naar Z.Limburg voor de Roodkopklauwier en dan is er nog juist tijd om op de Veluwe de Kleine Vliegenvanger op de lijst te verzamelen.

Een goed kenmerk van de ornithomaan is dat hij dikwijls aan de telefoon hangt, de juiste plaats van een pas waargenomen zeldzaamheid noteert en er naar toe vliegt. Een ornithomaan doet bijna nooit zelf een eerste ontdekking.

Er is I lijst waaraan een ornithomaan niet durft te denken. Dat is de lijst van soorten die hij nog nooit heeft gezien. Het wordt in ornithomane kringen dan ook als zeer onbeleefd ervaren wanneer gevraagd wordt of een bepaalde soort reeds op de lijst staat. Zo kan de vraag: "Heb je al Dwerggans op de lijst?" de ornithomaan in grote verlegenheid brengen wanneer hij de soort inderdaad nooit heeft gezien. In zo'n geval kun je je gezicht nog enigszins redden door te zeggen: "Ja, waarschijnlijk, hij zat alleen zover weg dat ik hem niet durfde op te schrijven".

Jaloezie is een van de belangrijkste kenmerken van deze soort. Niets is erger voor de ornithomaan dan dat hij van een vriend hoort dat deze een zeldzame soort heeft bijgestreept terwijl hijzelf de soort juist heeft gemist. Dit is heel erg.

Meestal zal hij nog navragen: "Waren de kenmerken duidelijk"? Dit in de hoop dat de waarnemer zich mogelijk heeft vergist. Wanneer de beschrijving echter onmiskenbaar is blijft er nog maar één ding over. Je doet alsof je je vriend niet gelooft.

Het is heel gebruikelijk dat je de waarneming pas aanvaardt zodra je ook zelf de soort veilig op de lijst hebt kunnen aanstrepen.

Terminologie gebruikt door ornithomaan

Ik heb de in engels-talige landen gebruikelijke uitdrukkingen onvertaald gelaten. Dit is in ornithomane kringen zeer gebruikelijk. Het bedenken van Nederlandse synoniemen kost n.l. tijd. En deze tijd kan natuurlijk veel beter gebruikt worden voor het doen van zeldzame waarnemingen.

A tick

Een nieuwe streep op de lijst (dus een nieuwe soort voor de waarnemer).

Opmerking:

Om een soort als nieuw voor de waarnemer te mogen aanstrepen moet aan bepaalde voorwaarden worden voldaan. Hieronder volgen de richtlijnen van de D.B.A. (in goed Nederlands: Dutch Birding Association). Ik had u reeds uitgelegd waarom dit niet vertaald is.

1. de soort moet zich bevinden in het gebied van de D.B.A.-checklist.
2. de soort moet reeds op de D.B.A.-checklist staan.
3. de soort moet behoren tot de categorieën A, B of C.
4. de soort moet vrij en wild zijn. Geringde vogels kunnen pas 24 uur na het loslaten worden geteld.

Toelichting:

Punt 1- Wat je in het buitenland waarneemt mag dus niet worden geteld. Het heeft dus geen enkele zin meer om Falsterbo, de Gamarque of IJsland te bezoeken.

Punt 2. Een nieuwe soort voor Nederland mag dus niet worden geteld. Het is niet duidelijk hoe men dan ooit de lijst denkt uit te breiden.

Punt 3. De categorieën hebben betrekking op het hoevaak en wanneer voorkomen in Nederland. Er schijnt nog een categorie D te bestaan, maar daarvan wordt in de checklist geen uitleg gegeven. Tot nu toe kon niemand mij meer over deze geheimzinnige categorie vertellen.

Punt 4. De vogel moet dus vrij en wild zijn. Vrij wild is dus niet voldoende. Ik ken enkele ornithomanen die, voordat ze een Rose Spreeuw loslieten, het beestje eerst Franse cognac te drinken gaven in de hoop dat het dier zich dan wild genoeg zou gedragen om hem op de lijst te kunnen noteren.

Helaas voor hen was de vogel niet meer in staat rechtuit te vliegen. Hij bleef wankelend op de volière zitten terwijl hij de melodie van het lied "En we gaan nog niet naar huis,..." ten gehore bracht.

Om aan deze wantoestanden een eind te maken heeft de D.B.A. de 24-uurs regel uitgevaardigd. Hierbij is het geringde vogels niet meer toegestaan binnen 24 uur weer wild te worden. (Wat het ringen overigens met het al of niet tellen te maken heeft is zelfs de schrijver niet duidelijk).

Het is erg vervelend dat geringde vogels thans pas na 24 uur weer wild worden. Ik ken enkele ornithomanen die hun tenten bij een ringstation op een van de waddeneilanden hadden opgeslagen. Zij trachtten tevergeefs de Pallas 'Boszanger' 24 uur na het loslaten bij te schrijven. Ze misten de Grauwe Fit is aan de andere kant van het eiland.

A lifer

Dat is hetzelfde als een "tick" op de levenslijst. Dus een nieuwe soort voor de waarnemer.

A layman

Een leek.

Vogelmensen krijgen ongetwijfeld met dit soort mensen te maken. Je herkent ze ogenblikkelijk. Wanneer iemand het heeft over een vogelhuisje i.p.v. een nestkast, of over een verrekijker i.p.v. een kijker dan weet je met een leek te doen te hebben.

Een leek komt meestal bij je met de vraag: "Ik heb nu een vogel gezien, hij had alle kleuren. Wat kan dat geweest zijn?"

Wanneer je hem dan vraagt of er ook blauw en bruin aanzat, is meestal het antwoord: "Nee, maar wel groenachtig en zwart".

In de meeste gevallen heb je geen flauwe notie van wat de brave man (of vrouw) heeft gezien, Laat dit echter nooit blijken, het gaat ten koste van je reputatie. Zeg liever dat het een Vlaamse Gaai is geweest, 99% van de gevallen heb je dan nog gelijk ook.

De koeiela

De telescoop.

Dat is nu eens geen engelse uitdrukking, maar ik geef hem u toch omdat hij de laatste tijd nogal veel wordt gebruikt.

Het is u inmiddels duidelijk waarom ik er geen engels synoniem voor ga bedenken.

A big day

Een grote dag voor de ornithomaan.

Enkele keren per jaar houden ornithomanen een "big day".

Op zo'n dag is het de kunst zoveel mogelijk vogels op de daglijst te krijgen.

Je begint 's morgens bij zonsopkomst en eindigt 's avonds tegen een uur of

twaalf. Begrijpelijk ben je na zo'n dag intensief vogelen helemaal kapot.

Ornithomanen houden een "big day" graag op 1 januari om het jaar al gelijk met een flink aantal soorten te beginnen. U vraagt zich ongetwijfeld af hoeveel soorten er op zo'n dag worden waargenomen. Dat hangt af van de tijd van het jaar. In de maand mei wordt meestal het hoogste aantal gescoord.

Om u alle moeite en ontberingen van het zelf uitzoeken te besparen, hebben wij vroeger, toen we zelf nog in het ornithomane stadium verkeerden, dit voor u onderzocht.

Je begint 's morgens om 4 uur op "Twickel" voor alle bosvogels. Dan via het Westerveen voor Korhoen, Klapexster en Roodborsttapuit, naar de IJssel voor de Ooievaar. Daarna naar O.Flevoland voor de watervogels.

De Knardijk leverde enorme aantallen op in die dagen. Dan via het Zwarte Meer, voor de Purperreiger, terug naar Twente waar we in het Agelerbroek de Sprinkhaanrietzanger en de Blauwborst verzamelden. Tenslotte naar Azelo voor alle Uilen en de Nachtzwaluw. Tegen twaalf hadden we meestal meer dan 120 soorten. We waren geheel aan het einde van onze krachten en ... we misten nog steeds de Ringmus.

Om de echtgenotes van ornithomanen gerust te stellen: Het is een tijdelijke zaak met uw man. Het gaat echt wel over hoor, al kan het lang duren. Vraag het m'n vrouw maar.

A megatick

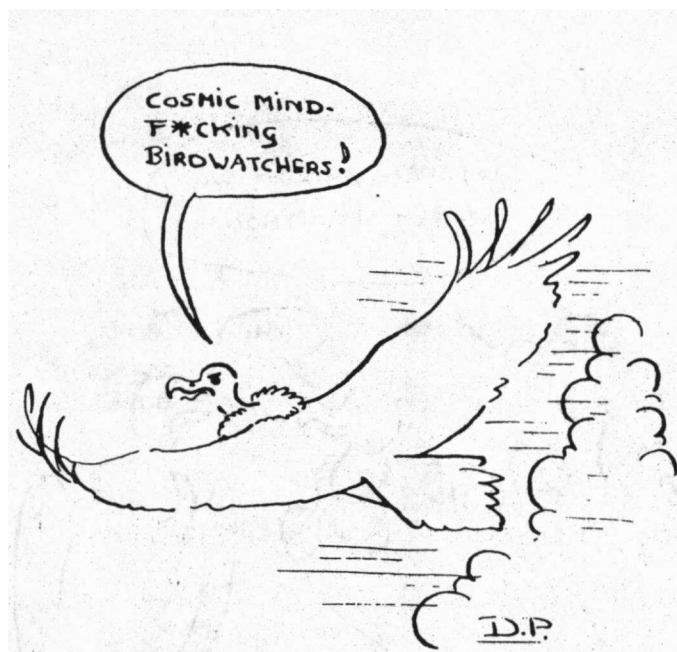
En zeer goede tick.

Bijvoorbeeld van een soort die minder dan 10x in Nederland is waargenomen.

A cosmic mind-fucker

Een zeer goede megatick.

Bijvoorbeeld van een niet alleen zeer zeldzame, maar ook een opvallende soort. (b.v. Groene Bijeneter of Monniksgier).

A first

Een eerste waarneming voor Nederland (dus niet voor de waarnemer).

To have a bird

Ornithomanen zien geen vogels, ze hebben ze. Er wordt altijd in de verleden tijd gesproken daar een soort pas telt zodra ze veilig op de lijst genoteerd staat. De juiste uitdrukking is dus: "Ik had gisteren nog een Krekelzanger".

To burn up

De agressiviteit van de ornithomanen blijkt weer eens uit dit gezegde. Wanneer er iets in de struiken beweegt dient dit eruit te worden gebrand (figuurlijk) om een determinatie mogelijk te maken. Dit "uitbranden" geschiedt meestal met een stok, of bij gebrek daaraan, met de telescoop.

To dip out

Een vogel missen.

Ik heb reeds verteld hoe verschrikkelijk het is een zeldzaamheid te missen vooral wanneer die door vrienden wel is gezien. In zo'n geval ben je "dipped out".

Being gripped off

Iemand opzettelijk een soort laten missen.

Voorbeeld 1. Je hebt zojuist een gestreepte Strandloper tussen de vegetatie gezien. Een passerende ornithomaan stelt de gebruikelijke vraag: "Nog wat bijzonders"?

Jij zegt: "Nee, niets bijzonders, waarop hij z'n weg vervolgt.

Voorbeeld 2. Je hebt zojuist een Scharrelaar waargenomen terwijl in de verte een groep ornithomanen nadert. Je gooit stenen naar de vogel zodat deze opvliegt en aan de horizon verdwijnt.

In beide gevallen zijn de collega's "gripped off".

Tot zover enkele veel gebruikte uitdrukkingen.

Determinatie

Zoals reeds is opgemerkt kent de veldwaarnemer z'n soorten. Wanneer het echter om zeldzaamheden gaat verdient het aanbeveling ter plaatse aantekeningen te maken.

Voorbeeld: Bovenkop iriserend zwart-groen.

Nek- en bovenzijde donker met geelachtig witte en lichtbruine vlekken.

Kleine vleugeldekveren donker zwart-groen met witte en lichtbruine randen.

Middelste vleugeldekveren donker met lichte uiteinden.

Grote vleugeldekveren als boven.

Slagpennen donker met lichte buitenvlaggen.

Staart donker groen-zwart.

Wangen donker, geen oog- of baardstreep.

Onderzijde purperkleurog-zwart.

Wit-rose oogring, gele snavel en donkerroze poten.

Je kunt echter ook noteren:

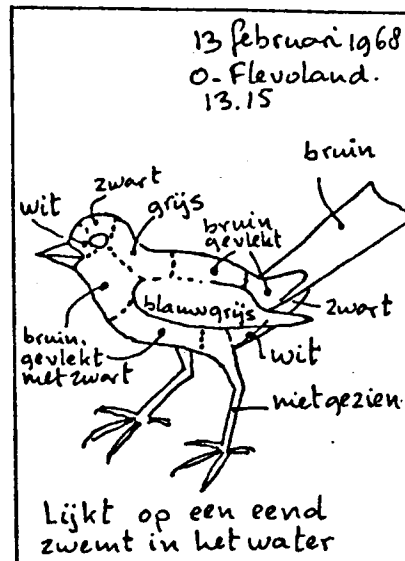
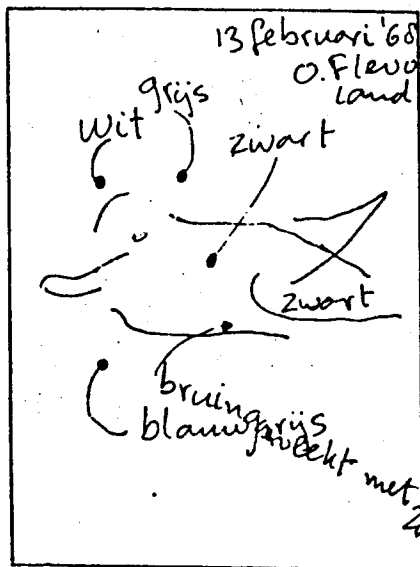
Een glimmend zwarte vogel met gele snavel.

Lijkt op een Spreeuw.

Beide aantekeningen zijn juist want het betreft een Spreeuw. De moeilijkheid bij het maken van aantekeningen in het veld is dat je de vogel niet uit het oog wilt verliezen en toch, zonder op het papier te kijken een schets met aantekeningen wilt maken. Een voorbeeld hiervan ziet u links-
onder.

Om deze problemen te ondervangen kunt u het best in aantekeningenboekje voorzien van een standaardvogel op elke bladzijde. Deze is dan ingedeeld in stukken zoals je dat wel ziet op wandplaten in slagerswinkels. Deze delen kunnen dan later beschreven worden. Zie voorbeeld rechtsonder.

In beide gevallen gaat het om de beschrijving van een Blauwvleugeltaling.

Een gedetailleerde beschrijving is nodig wil de zeldzame waarneming geaccepteerd worden door de C.N.A. (Comm. voor de Ned. Avifauna) of de C.T.A. (voor Twente). Zo'n commissie bestaat uit een aantal ervaren vogelmensen die niet alleen verstand hebben van vogels maar vooral ook van waarnemers.

Stel dat je een zeldzame soort hebt ontdekt. Het is dan de kunst om de commissie van de juistheid van de waarneming te overtuigen. Dit zou een stuk gemakkelijker zijn wanneer een andere ervaren waarnemer de waarneming kon bevestigen. Maar ja, dat betekent dan tevens dat een andere ornithomaan de soort eveneens kan afstrepen en dat is jammer. Want u hebt het begrepen, hoe meer soorten op de lijst hoe hoger je stijgt in aanzien.

De ornithomaan staat dan voor het dilemma, of een tweede waarnemer inschakelen, of de kans lopen dat je waarneming niet wordt geaccepteerd. In het laatste geval verlies je de soort natuurlijk zelf ook. Om de commissie dan toch te overtuigen kun je nog vermelden dat je bekend bent met de soort. Dat betekent dan dat je de soort eens, misschien lang geleden, eerder hebt gezien.

Er zijn gevallen bekend dat de wijze mannen van de commissie de waarneming retourneerden met de opmerking: "Waarneming niet geaccepteerd, commissie is bekend met waarnemer".

Nog enkele tips voor de beginnende ornithomanen.

Stel dat je een zeldzaamheid hebt gezien en je haalt er toch een ervaren waarnemer bij.

Helaas, je hebt je vergist. Het blijkt iets heel gewoons. Daar gaat je reputatie. Een zeer kwalijke zaak. Hoe red je je daaruit? Er zijn gelukkig twee mogelijkheden.

1. De tweede vogel.

Wat jij zag was inderdaad een zeldzaamheid, maar nu zit er vreemd genoeg ineens die gewone soort.

2. De afwijking (aberratie).

De gewone soort die je zag was een aberratie die veel op de zeldzaamheid leek.

Ik geef toe, het is geen sterk argument, maar het feit alleen dat je het woord aberratie kent, maakt een hoop goed.

Wanneer je een bevriend ornithomaan wilt jennen, vraag hem dan eens of hij al Kleinste Waterhoen op de lijst heeft. In 99% van de gevallen heb je succes. Degeen die beweert dat hij de soort wel eens heeft waargenomen spreekt onwaarheid. Wat is n.l. het geval? Uw schrijver is tot de conclusie gekomen dat deze soort niet bestaat. Dat wil zeggen dat hij in al die jaren van intensief vogelen de soort nooit heeft gezien. Vermoedelijk is de soort bedacht door ornithomanen die alle soorten reeds hebben gezien maar die iets te wensen willen o . leuden.

Zeewaarnemers

Tenslotte nog iets over deze ondersoort van de veldwaarnemers.

Het kenmerk is dat deze door sterk vergrotende telescopen de zee aftuurt in de hoop een Bont Stormvogeltje of een Wenkbrauwwalbatras in de kijker te krijgen. Ieder die wel eens zeewaarnemingen heeft gedaan, weet dat het erg moeilijk is vlak boven zee, tussen de golven, vliegende vogels waar te nemen. Dezelfde moeilijkheden hadden 2 waarnemers waarvan de één een IJsduiker zag vliegen, terwijl hij dat z'n vriend duidelijk trachtte te maken.

"IJsduiker"

"Waar?"

"Vliegt naar het Westen"

"Waar is het Westen?"

"Rechts"

"Dus hij vliegt van links naar rechts?"

"Ja"

"Hoe ver weg?"

"Ik durf hem niet uit de kijker te verliezen"

"Probeer de richting aan te geven"

"Zie je die boot?"

"Er zijn wel honderd boten"

"Een rode boot"

"Ja, een grote rode boot"

"Nee, een kleine rode boot"

"Met een groen zeil?"

"Ja"

"Die heb ik"

"Daar is ie juist voorbij gevlogen"

"Hoe ver voorbij?"

"Heb je die boot nog?"

"Ja"

"Ga dan naar rechts tot aan een Drieteenmeeuw"

"Zwemmend of vliegend?"

"Zwemmend"

"Ik zie wel vijftig Drieteenmeeuwen"

"Oké, de tweede van links"

"Dat is een Stormmeeuw"

"Nee, naast de Stormmeeuw"

"Ja, die heb ik"

"Nou, iets rechts daarvan zie je een jongetje"

"Ik zie geen jongetje"

"Rechts van die Drieteenmeeuw zwemt een jongetje"

"Dat is geen jongetje, dat is een meisje"

"O ja. En ze zwemt niet, ze is aan 't verdrinken"

"Heb je haar?"

"Ja"

"nou, dan ga je een, twee, drie.....tien, elf....twintig, vijfentwintig, zesentwintig,.....een en dertig...veertig, vier en veertig, vijf en veertig, zes en veertig golven naar rechts, daar drijft wat hout en de IJsduiker vliegt er over.....NU!"

"Ik heb de boot"

Tot zover dan deze gedragsstudie van mensen die zich met vogels bezig houden. Degenen onder u die meer over dit onderwerp willen weten, zou ik de hierna volgende literatuur willen aanbevelen.

J.Kist - The lure of the list - Limosa 3/4 (1963) pag.167

J.A.Meijerink - Lautauszerungen des Feldbeobachters bei der Ernährung und bei der Balz (nog niet verschenen)

Bill Oddie - Little Black Bird Book - Eyre Methuen, Londen 1980.

'gisteren had ik nog twee kraanvogels'